

2.

KUKÁTKO

Josefodolské divadelní jaro

6. - 8.5. 2011

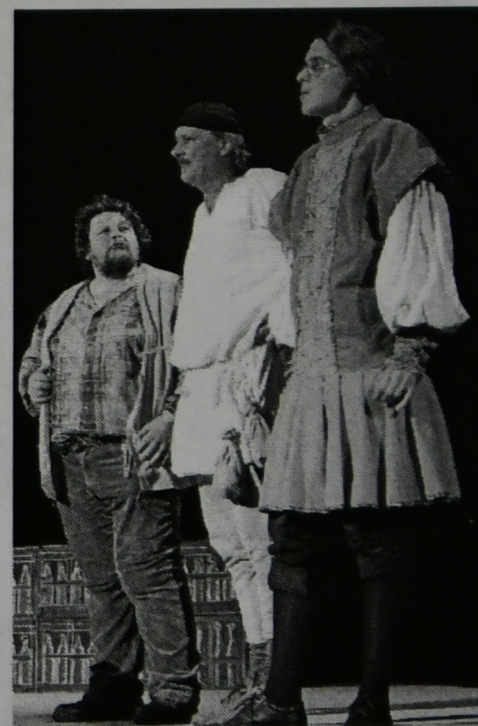
TJ SOKOL divadelní soubor Bozkov
Georges Feydeau s přestávkou
DÁMSKÝ KREJČÍ

Bozkovský soubor, který svému domácímu publiku důsledně nabízí zábavný repertoár, zvolil odpovídající titul z oblasti kvalitní bulvární komedie. Fraška tohoto typu je založena na principu, že jedna lež vyvolává další lež a jednotlivé postavy se tak dostávají do bláznivých vztahů a situací. Soubor byl na dobré cestě vždy tam, kde tento princip naplňoval v prudkém střihu, a to jak ve slovním, tak ve fyzickém jednání (např. dialog Moulinota s manželkou a tchýní ve 3. děj.). Tam, kde se postavy dostaly do roviny až psychologického rozvíjení dialogu (zvl. v okamžicích hledání lživých výmluv), se zvolňovalo tempo a vtipná zkratka se měnila v nadbytečné prodlevy. Výtvarná složka odpovídala možnostem souboru a řešila přehledně prostor (až na omyl s dveřmi pro odchod z bytu), v kostýmech byla zřetelná snaha o charakterizaci ženských postav, zatímco pánové byli oblečeni značně nejednotně.

Divadelní spolek J. J. Kolár při TJ Sokol Poniklá
Jan Werich a Jiří Voskovec
BALADA Z HADRŮ

Hra V + W se dávala v sezóně, kdy Osvobozené divadlo působilo na Václavském náměstí v paláci Adria. To je komorní sál, který si vyžadoval hru s menším obsazením, bez baletu a s jednodušší dekorací. Tomu odpovídal příběh o bojovném básníku Villonovi. Představení v soutěžní přehlídce jaksí naplnilo vše, co předloha vyžaduje. Je tu proměna z žebráckého civilu do historických kostýmů, při níž se v některých případech herci proměnili i do nových rolí. Na jevišti probíhaly kontaktní situace v akcích i rvačkách. Ale přece není zřejmé, že nejde o pohádku se zpěvy. Písničky jsou v provedení neostré, nebojovné a propadají se k sentimentalitě. Dokonce nová písnička o pádech burzovních kurzů nevylepšuje písničkový repertoár, protože zužuje a konkretizuje téma hry, navíc způsobem, který se neřadí k původním poetickým textům. V tom všem se projevuje základní problém této inscenace. Osvobozené divadlo bylo politické divadlo. Jsou v něm narážky, které si zaslouží, aby byly hrány. A právě to by ze hry, která se hrála před osmdesáti lety, udělalo představení, které by nerozpačitě a zřetelně mluvilo k naší dnešní době.

Hra V + W se dávala v sezóně, kdy Osvobozené divadlo působilo na Václavském náměstí v paláci Adria. To je komorní sál, který

Divadelní spolek Havlíček Zákupy
William Shakespeare
SEN ČAROVNÉ NOCI

Shlédl jsem inscenaci, která vychází z celkem běžné a nepříliš zestručňující úpravy. Z tohoto pohledu není zcela jasné, proč je použita jiná varianta názvu. Inscenaci právě do značné míry chabí ona "čarovnost", neboť se více soustřeďuje na okamžité sitace. Snovost a vývoj mileneckých vztahů jsou v představení rozpuštěny do ztracena. Přitom se inscenace vyznačuje pečlivostí a snaživostí, někdy až nadbytečnou. Průběh děje vychází značně staticky v málo vynalézavém aranžmá a v deklamačním patosu, který zpomaloval vývoj děje. Představení by prospěla zjednodušující revize v odlišení rovin příběhu a ve zdůraznění klíčových okamžiků proměn. Představení značně rušila technická nedokonalost zvukové kulisy, která však mohla být způsobena přenosem do cizího prostředí.

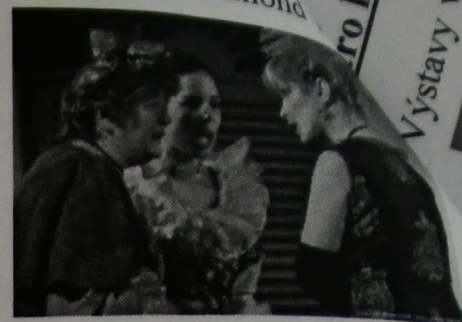
Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou

Florimond Hervé, Henry Meihac, Arthur Milhaud

MAM'ZELLE NITOUCHE

ovšem přinesla jen jediná. Byla to právě Mamzelle Nitouche, která měla premiéru v Paříži v roce 1883, když bylo Hervému 58 let. Toto dílo patří ve svém žánru dodnes mezi nejoblíbenější, protože Hervé klášterní prostředí velmi dobře znal. Už od dětství se setkával s tím, co později v Nitouche na příběhu varhaníka Celestina, klášterní chovanky Denisy, poručíka Champlatreux a dalších postav s humorným nadhledem vylíčil – se světem uniforem a světem okázalé zbožnosti. Postava Célestina je navíc jeho více méně věrným obrazem. Od čtrnácti let byl Hervé varhaníkem v klášteře Bicerte, který byl zároveň ústavem pro duševně choré. Právě pro ně, v rámci terapie, komponoval Hervé první písně a divadelní výstupy. Divadlo jej nakonec zlávalo natolik, že si ve svých devatenácti letech otevřel v Paříži své vlastní a začal v něm uvádět výhradně svoje díla. V této době se však příliš neprosлавil. Teprve po letech se vrátil ke komponování a tentokrát již v Paříži triumfoval. Od své úspěšné premiéry opereta Mamzelle Nitouche snad nikdy nezmizela ze světových jevišť. Velkou zásluhu na popularitě Mamzelle Nitouche v českých zemích má bezpochyby i Oldřich Nový, který ji přeložil a upravil v roce 1938.

Florimond Hervé (vlastním jménem Florimond Hervé 1825–1892) napsal za svůj život desítky operet. Největší popularitu mu

Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl

Olga Scheinpflugová

HOUPAČKA

Veselohra Olgy Scheinpflugové v nastudování DS J. K. Tyl Josefův Důl měla svou premiéru na začátku léta - 3. července 2010. Přestože tato „společenská veselohra“ byla napsána v první polovině 30. let minulého století, zjistili jsme, že to není jen hra pro pamětníky, ale kupodivu oslovila i mladé diváky. Zápletka není složitá – bohatý zchudne a chudý zbohatne, posléze zchudne i zbohatlý chudý a nakonec jsou na tom vlastně všichni stejně, ale i tak jsou spokojeni. Hra je napsána s jemným humorem,

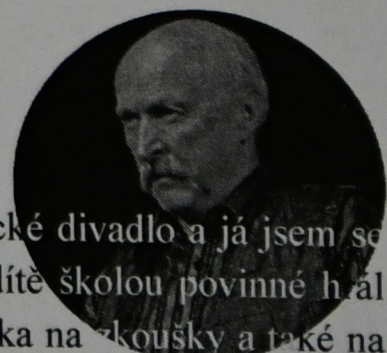
divák se i zasměje a zjistí, že situace se vlastně opakuje, přestože od napsání hry uplynulo již hodně vody. Text paní Olgy Scheinpflugové byl poněkud upraven tak, aby se dnešní divák ve hře vyznal a aby hra nepůsobila nepřehledně.

Co pro mě znamená ochotnické divadlo?

Protože jsem jím vlastně odkojen, je to moje druhá máma. Oba rodiče hráli ochotnické divadlo a já jsem se poprvé dostal na jeviště ve svých pěti letech, a to ve Vojnarce A. Jiráka. Pak jsem jako dítě školou povinné hrál v pohádkách a pokračoval ve studentském divadle. Díky rodičům, kteří mě brali již od malička na zkoušky a také na představení, mi učarovala vůně šminek a prach divadelních prken natolik, že je divadlo hlavní náplní mého volného času, kterého, jak jistě uznáte, mám jako důchodce poměrně dost. Chtěl jsem se o něm co nejvíc dozvědět, a tak jsem se zúčastňoval různých školení a kurzů zaměřených jak k herecké, tak i režisérské práci, kde jsem poznal řadu vynikajících profesionálních režisérů a pedagogů, jako Jana Císaře, Františka Laurina, Jarmilu Černíkovou – Drobnou a další, kteří úzce spolupracovali s ochotníky a snažili se jim všemožně pomáhat. Velmi si vážím i odborníků z řad ochotníků, kterých je nepoměrně víc a bez nich by ochotnické divadlo nebylo tam, kde je. Nedá mi, abych nejmenoval aspoň Josef Doležala, který mě, mimo jiné, přivedl v roce 1975 i do řad SČDO. Bez této organizace a jejích členů by v současné době neexistovala řada přehlídek, zejména přehlídek venkovských souborů.

Kdo skutečně propadne ochotnickému divadlu, a já se k tomu hlásím, je to pro něj droga, které se dá zbavit pouze odchodem z tohoto světa a ani tím si nejsem jist.

Jaromír Kejzlar.

Výstavy v suterénních prostorách josefodolského divadla (slušelo by se říkat i kina, neboť v budově se již několik

desetiletí aktivně promítají filmy české i zahraniční produkce) jsou již milou tradicí, která nechybí ani na letošní přehlídce. Už sám příchod do této prostory může být pro návštěvníka úžasným a neopakovatelným zážitkem, protože vchodové dveře jsou nízké a varovné upozornění někoho, kdo je již uvnitř, nemusí zaznít včas ani dostatečně hlasitě. Naštěstí ledu na případné boule

mají pořadatelé v chladících zařízeních dostatek.

Na každém z 15 panelů je vystaveno 18 plakátů, takže (matematikové, pozor!) jich tu je 270! Tolik různých propagačních plakátů k filmům, které se v josefodolském biografu v nedávné i dálnější minulosti promítaly, je však pouhým zlomkem toho, co bylo nalezeno v prvním patře, kde se nachází promítací kabina. Pilné ruce Stuchlíkových a Řeřichových, divadelně zapálených rodin, jich přebraly více než 5000 tisíc kusů z 633 filmů. Tolik jich skrýval jeden regál ve staré dřevěné skříni nacházející se v rohu vedle promítaček. Plakáty tam ležely dlouho, jako by samy čekaly na chvíli, až některé z nich objeví něčí zvědavé oči a ústa pod nimi řeknou: "To jsem přece viděl!" A už se na vás valí komedie, dramata, pohádky, snímky, které se dočkaly mezinárodního uznání a diváckého úspěchu, i ty filmy, které už asi navěky budou odpočívat zasuté ve filmových archívech. Filmová hudba a obrazová performance starých fotografií Jirky Řeřichy vhodně doplňují výstavu včetně mimiexpoziční filmových časopisů, staré promítací techniky a dalších dobových předmětů. Jak řekl druhý z vousačů, obětavec, který stál u zrodu této výstavy, Karel Stuchlík: "Mákli jsme si, ale stálo to za to." Patří mu i ostatním organizátorům výstavy velké poděkování.

Takže, milí návštěvníci josefodolského retra, světla zhasla, upozornění divákům, reklamy i týdeník skončily, poslední opozdilci usedli na svá místa, film právě začíná. Zavzpomínejte si také...

Radim Podrazký

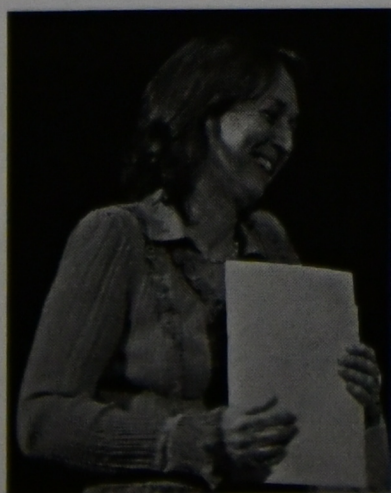

Pan František Hromada, jeden z porotců letošního Josefodolského divadelního jara 2011, se velmi omlouvá všem účastníkům i organizátorům přehlídky za to, že se ze závažných zdravotních důvodů nemůže účastnit přehlídkového dění. Děkuje za pochopení a všechny co nesrdečněji zdraví.

Vážení a milí ochotníci,

je to neuvěřitelné, ale je tu zase jaro. I to naše divadelní, josefodolské. Mám někdy takový pocit, že žiji od jara do jara - od přehlídky k přehlídce. Jsme u nás v Josefově Dole moc rádi, že se pilně na JDJ připravujete, celý rok zkoušíte, jezdíte na „štace“, aby jste inscenaci řádně obehřáli a v Josefodole podali ten nejlepší, nejúžasnější výkon. A to nás těší a jsme na to pyšní, že k nám do Josefodolu na přehlídku jezdíte.

Těší nás i to, že společně s námi pomáháte udržovat toto naše ochotnické dědictví. Věříme, že se na nás při přehlídce všichni národní buditelé, autoři a spisovatelé, všichni minulí ochotníci, ale třeba i umělci profesionální, z hereckého nebe dívají a drží nám všem palce a jsou spokojení, ba možná i nadšení, že jdeme v jejich šlépějích.

Nemusím nikomu z ochotníků připomínat, jak je mnohdy složité a těžké skloubit zaměstnání, osobní život, ženy domácnost a děti, nastudovat text, řádně se na zkoušku připravit, probrat inscenaci s kolegy, vymyslet scénu, kostýmy, hudbu, překonat často únavu z práce, vytěsnit z hlavy všechny problémy a soustředit se. Soustředit se na tu krásu – nebo snad i odvahu – být na těch báječných prknech, co znamenají svět! Kdo to nezakusil, neví, o čem je řeč.

Proto přeji všem - a nejen za sebe – co tu odvahu mají a přijeli k nám do Josefodolu, aby zúročili celoroční divadelní práci a nadšení. Tak všichni účinkující: „ZLOMTE VAZ!“

Sponzoři Josefodolského divadelního jara 2011

3D STYL s. r. o. Ing. Hana Vrbová; Rychnov u Jablonce n. N.

AG PLUS spol. s r. o. ; Jablonec n. N.

ARTGLASS s.r.o.; Dolní Černá Studnice

ASCOT MB, spol. s r.o.; Liberec

BIMBO; Josefův Důl

DETOA Albrechtice s.r.o.; Jiřetín pod Bukovou

DŮM VÍNA s.r.o. ; Jablonec n. N.

FTJ VIDEO ; Stráž nad Nisou

Hospůdka U VLEKU - Ing. Jaroslav Morávek; Josefův Důl;

INFOCENTRUM;Josefův Důl

Ing. Miloš Rydval - ALFASPED; Josefův Důl

Iva Urbánková; Josefův Důl

JABLOTRON ALARMS a.s.; Jablonec n. N.

Josef Augustin; Josefův Důl

Kateřina Laurinová; Jablonec n. N.

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE - odbor kultury;

manželé Havrlantovi; Josefův Důl

manželé Skřivanovi; Josefův Důl

manželé Verhoefovi; Josefův Důl

Maruška Augustinová; Josefův Důl

METALMONT CZ s.r.o. ; Josefův Důl

Milan a Martin Kotusovi; Josefův Důl

Mirek Černohorský; Josefův Důl

MUDr. Karel Stuchlík; Josefův Důl

Nadace Preciosa ; Jablonec n. N.

OBEC; Albrechtice v Jizerských horách

OBEC ; JOSEFŮV DŮL

PENZION EVELIN; Josefův Důl

PENZION JARO ; Josefův Důl

PENZION MÁJA; Josefův Důl

Petr Žďánský; Josefův Důl

poděkování za pomoc HASIČŮM ; Josefův Důl

poděkování za pomoc ZŠ a MŠ ; Josefův Důl

Radio Contact Liberec - mediální partner ; FM 101,4

Radka Jirásková; Praha

Roman Šťastný; Josefův Důl

SKI LUCIFER Ing. Jaroslav Morávek; Josefův Důl

TRAFIKA Petr Švadlenka ; Josefův Důl"

TRUHLÁŘSTVÍ Miksa, Holubička; Josefův Důl

Ubytování ALA ; Josefův Důl

VEČERKA Lenka ; Josefův Důl

VÝROBA ZÁKUSKŮ Markéta Fejfarová; Josefův Důl

[www. nasejablonecko.cz](http://www.nasejablonecko.cz)

Děkujeme

*Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových. Redakce Kukátka:
Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Šťastný <http://www.divadlojosefuvdul.cz> Strana | 4*